

betingede domme, ved hvis formulering man har taget sit udgangspunkt i straffelovskommissionens betænkning af 1953.

Efter de tidligere gældende regler kunne betinget dom kun anvendes i den form, at der fastsattes en bestemt straf i dommen og blev truffet bestemmelse om, at dens fuldbyrdelse udsattes i en prøvetid på betingelse af, at den dømte førte en straffri vandel og eventuelt overholdt visse andre vilkår, f. eks. underkastede sig tilsyn.

Efter de nye bestemmelser i § 56 skal som hovedregel ikke alene straffuldbyrdelsen, men *også spørgsmålet om straffens fastsættelse udsættes i prøvetiden*. I en undtagelsesregel bevares dog adgangen til som tidligere alene at udsætte straffuldbyrdelsen.

Den nye bestemmelse i § 57 angår vilkår, der — ud over straffri vandel — kan fastsættes i betingede domme. Den tidligere regel i § 56 bestemte, at den dømte skulle sættes under tilsyn, medmindre dette efter omstændighederne skønnedes ikke at være formålstjenligt. Endvidere forudsattes det, at også andre vilkår kunne anvendes. Nogen begrænsning eller nærmere regler derom var imidlertid ikke fastsat. § 57 indeholder nu en opregning af vilkår. Denne opregning er dog ikke udtømmende. Bestemmelsen indebærer derfor ingen ændring af den gældende ordning, når bortses fra den begrænsning, at der i vilkår om institutionsophold skal fastsættes en længstetid, som i almindelighed ikke kan overstige 1 år. Værdien af § 57 er den anvisning, bestemmelsen giver domstolene på *anvendelse af forskellige forsøgsforanstaltninger m. v. i betingede domme*.

Under folketingsudvalgets gennemgang af forslaget til de nye regler drøftedes det, hvilken kompetence der burde tillægges det tilsyn, der omhandles i § 57. Udvalget forespurgte i denne forbindelse justitsministeren, om tilsynet ikke ville blive ineffektivt, hvis der ikke i det mindste blev tillagt tilsynet kompetence til om fornødent at meddele pålæg om overholdelse af vilkår under trussel om, at overtrædelse ville medføre, at tilsynet indbragte sagen for retten.

Justitsministeren udtalte heroverfor, at han ville være betænkelig ved generelt at meddele tilsynsmyndigheden — der er en privat institution — en kompetence, der gik ud over tilsynets kompetence i henhold til straffedommen i hvert enkelt tilfælde, normalt begrænset til alene at føre tilsyn. Justitsministeren ville dog på den givne